

ALOJZ PODPEČAN

14. marta 1990. oprostili smo se na groblju u Celju od našeg profesora dr. Alojza Podpečana.

Rođen je 12. aprila 1906. u Celju. Realnu gimnaziju pohađao je u Celju, gdje je i maturirao 1926. godine. Iste godine upisao se na Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 1931. kao geodetski i kulturno-tehnički inženjer.

U to vrijeme nije se mogao zaposliti u Sloveniji, pa je, kao i mnogi drugi, otišao u Srbiju. Tamo se stručno afirmirao u mnogim geodetskim radovima: najprije je radio u Ministarstvu financija u Beogradu u Odelenju za katastar i državna dobra. Obavljao je geodetske poslove pri izmjeri Đakovice i Užica, a izvršio je izmjeru nekoliko sela u Srbiji. Od 1934. do 1937. bio je šef kotarske sekcije za novi premjer u Užicu i Kruševcu. Godine 1939. vodio je geodetske i agrotehničke poslove pri razvlašćivanju veleposjednika Thurn-Taxisa u Delnicama. Od 1942. do 1944. vodio je u Kostolcu geodetske poslove pri istraživanju lignitnih ležišta, gradnji termoelektrane i još nekoliko sličnih projekata.

Nakon rata radio je u komunalnom odjelu izvršnog narodnog odbora u Beogradu pri obnovi mjesne trigonometrijske mreže. Ubrzo se vratio u Sloveniju, gdje se 1946. zaposlio u Projektnom zavodu, potom u Geodetskom zavodu u Ljubljani. Pri gradnji pruge Šamac—Sarajevo bio je predavač na tečaju za pomoćne tehničare. Od 1948. do 1952. bio je profesor na Građevinskoj srednjoj školi u Ljubljani. Time je započeo prenositi svoje bogato stručno znanje na mlađe generacije. U tom času bio je već honorarni predavač na Geodetskom odsjeku Tehničkog fakulteta. Godine 1953. imenovan je za docenta na Tehničkoj visokoj školi u Ljubljani za predmete: geodetska mjerenja, izrada topografskih planova, inženjerska geodezija i kartografija.

Uskoro se prije svega posvetio kartografiji, kojoj je ostao vjeran do kraja života.

Svoje znanje je neprestano bogatio, pa i u kontaktu s inozemstvom, gdje je s referatima sudjelovao na različitim savjetovanjima.

Godine 1952. bio je na usavršavanju iz praktične kartografije u Vojnogeografskom institutu u Beogradu, 1953. na usavršavanju pri izradi pomorskih karata u Hidrografskom institutu u Splitu.

Bio je, također, na studijskom putovanju u Švicarskoj, Austriji i u Saveznoj Republici Njemačkoj, gdje je proučavao radne metode pri geodetskim mjerenjima, izradi topografskih planova i njihovoj reprodukciji.

Aktivno je sudjelovao na I. kongresu geodetskih inženjera i geometara u Zagrebu 1953. godine. Slijedećih godina bio je honorarni inspektor na Građevinskoj srednjoj školi i član ispitine komisije za stručne ispite geodetskih inženjera i geometara.

Habilitirao je 1958., a 1959. postavljen je za izvanrednog profesora za kartografiju i izradu topografskih planova, pa 1965. ponovno za kartografiju i inženjersku geodeziju.

S predavanjima i referatima sudjelovao je na II. kongresu geodetskih inženjera i geometara u Ohridu, savjetovanju o kartografiji u Beogradu, konferenciji o inventarizaciji komunalnih uređaja u Ljubljani, međunarodnom simpoziju u primjeni geodezije u građevinarstvu i znanstvenom kolokviju o desetogodišnjici kartografije na Tehničkom sveučilištu u Dresdenu.

Kartografiju je predavao šk. god. 1960./61., a i na Geografskom odjelu Filozofskog fakulteta u Ljubljani. Na Geodetskom fakultetu u Zagrebu imao je 1965./66. predavanja iz predmeta evidencija nadzemnih i podzemnih komunalnih objekata.

Na Geodetsko-komunalnom odjelu FAGG, gdje je bio redovno zaposlen, predavao je i izradu urbanističkih planova, državnu izmjeru i kartografiju, tehničko crtanje, agrarne operacije i primijenjenu geodeziju.

Predavao je, također, na izvanrednom višem studiju geodezije u Ljubljani i Mariboru, na postdiplomskom studiju iz regionalnog prostornog planiranja, te na postdiplomskom studiju Geodetskog fakulteta u Zagrebu.

Prof. Podpečan sudjelovao je i u sastavljanju rječnika slovenskoga književnog jezika. Napisao je dvoja kvalitetna skripta: »Kartografija« i »Topografski načrti«, knjige »Primenjena geodezija« i »Terenski relief«, mnoštvo referata, znanstvenih, stručnih i prigodnih članaka i recenzija.

Doktorat tehničkih znanosti stekao je 1968. na Geodetskom fakultetu u Zagrebu s disertacijom »Prilog proučavanju deformacija i kartometrijskih problema na geografskim i tematskim kartama«.

Redovni profesor za kartografiju postao je 1969. godine. Savez geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije proglasio ga je za svog zaslužnog člana u znak priznanja za njegov rad.

Prof. Podpečan sudjelovao je u odgoju brojnih generacija geodeta i karografa, koji su postali nosioci razvoja slovenske kartografije. Bio je strog, ali dosljedan i pravedan učitelj. Pod ozbiljnom i strogom vanjštinom skrivao je dobro srce, ljubaznost i iskrenu spremnost da pomogne.

Profesor Alojz Podpečan živio je stvaralački, ostavio nam je u nasljeđe svoje djelo, a preko nas i svim budućim generacijama.

B. Rojc*

* Sa slovenskog preveo N. Frančula.

SLAVKO MAHULJA

U Rijeci je 1. kolovoza 1990. godine umro Slavko Mahulja, geodet u mirovini. Slavko Mahulja rođen je 1906. godine u Dobrinju na otoku Krku u mnogobrojnoj obitelji, od oca Ivana, učitelja, i majke Katarine, uz još devetoro braće i sestara.

Osnovnu školu završio je u Omišlju, nižu gimnaziju u Sušaku, a geodetsku školu u Zagrebu.

Prvi posao s kojim se kao geodet susreo bili su poslovi na izmjeri Srbije, gdje je uz mnoge geodetske stručnjake, koji su tamo bili dekretom određeni, za osam godina rada dobro izučio geodetski zanat.

Pred drugi svjetski rat, 1940. godine, Mahulja se vraća svome domu u Hrvatsko primorje i zapošljava se kao gradski geometar u Gradskom načelstvu u Sušaku. Osnivanjem Ureda za katastar, kojemu je jedno vrijeme bio i rukovodilac, Slavko Mahulja je 1970. godine umirovljen kao radnik riječkog Ureda za katastar.

Slavko je iznad svega volio svoj Sušak, u kojemu je godinama živio sa suprugom Dragicom, sinom Zlatkom i kćerkom Jagodom, kojima je uvijek bio drag i privržen suprug i roditelj.

U 42 godine rada provedene u struci kolege ga pamte po izuzetnoj savjesnosti i urednosti u radu, velikom poštenju i ljudskom odnosu prema svakome čovjeku koji se kao stranka pojavio u Uredu za katastar na Sušaku i kasnije u Rijeci.

Slavko Mahulja je kao čovjek uz dugogodišnju naviku da boravi u prirodi, stečenu geodetskim radom na terenu, volio prirodu i šetnje, pa je kao umirovljenik tome posvećivao gotovo sve svoje slobodno vrijeme, sve do šest mjeseci pred smrt, kada ga je nesmiljena bolest trajno vezala uz krevet, bez nade u ozdravljenje.

Možemo slobodno reći da je naš dragi prijatelj i dugogodišnji suradnik Slavko Mahulja pošteno odradio svoj radni i cijeli životni vijek i svima koji su ga poznavali i s njime surađivali ostat će u dragoj i dugoj uspomeni.

Neka je hvala i pošten spomen našem dragom kolegi i prijatelju geodetu Slavku Mahulji.

D. Žagar